

γραφίαν του κ. Πρωθυπουργού και και όλων των ήρώων Χίων των πεσόντων επί του πεδίου της Τιμής.

— Είπε έτοιμος έντελώς ό άνδριάς του Χαριλάου Τρικυύπη. Έπρόκειτο νά γίνη χάλκινος, αλλά κατεσκευάσθη μαρμαρίνος, διότι ή κατεργασία του χαλκού κατέστη αδύνατος ένεκα του πολέμου. Η ήμέρα των αποκαλυπτηρίων θά όρισθ ή υπό της Κυβερνήσεως.

— Τό ύπουργείον της Παιδείας ήγόρασεν εκ των εκτεθέντων εις την Έλληνογαλλικήν καλλιτεχνικήν έκθεσιν έργων τό «Όργωμα» του κ. Όθωναίου, τή «Βρύση στη Θεσσαλονίκη» του κ. Μαλέα, τοπία της 'Ακαρνανίας του κ. Μαγιάση, τό «Διά μέσου του δάσους» του κ. Παπαναγιώτου και ένα ανάγλυφον του κ. Φωσκόλου παριστών τήν ύψωσιν της σημαίας έν 'Αγία Λαύρα. Τού τελευταίου τούτου έργου θά γείνουν μερίμνη του ύπουργείου γύφωνα έκμαγεία, τά όποια θά διανεμηθούν εις τά σχολεία. Επίσης δέ και εκ των άλλων αγορασθέντων έργων θά γείνουν φωτοτυπία προς τόν αυτόν σκοπόν.

— Ο καθηγητής της ρυθμολογίας έν τή Σχολή των Καλών Τεχνών κ. Δ. Τσιπούρας όμίλησεν έν τή 'Αρχαιολογική 'Εταιρίā περί 'Αρχιτεκτονικών βάσεων προς δημιουργίαν νέου 'Ελληνικού ρυθμού.

— Η εις Λονδίνον μεταβάσα υπό τήν ήγείαν του ύπουργού κ. Μιχαλακοπούλου Βιομηχανική επιτροπή μετέβη εις Νιούστελ 'Αμων, τήν κοιτίδα του Βύρωνος και κατέθεσε στέφανον επί της οικίας έν ή ούτος ήγεννήθη. Συγχρόνως εξέφρασε τήν επιθυμίαν όπως αί έν 'Αγγλία 'Ελληνικάι κοινότητες αναλάβουν συντόμως δι' εισφορών τήν άνέγερσιν έν Νότιγκαμ άνδριάντος εις τήν μνήμην του φιλέλληνος Βάρδου της 'Ελλ. Έπαναστάσεως.

— Οί συμπολεμιστάι του ήρωϊκώς φονευθέντος ταγματάρχου Παπαγιάννη άπεφάσισαν νά κατασκευάσουν μαρμαρίνην προτομήν ήνα τοποθετηθ ή εις τόν λόφον της Μποσεμίτσας. Τήν έκτέλεσιν θά αναλάβη ό γλύπτης κ. Τόμπρος.

— Ο μέραρχος κ. Νίδερ ένήργησεν έρανον μεταξύ των άξιωματικών του διά τήν κατασκευήν 'Ηρώου εις τους πεσόντας Βουλγαρομάχους κατά τό 1913 κατά τήν μάχην του Λαχανά.

— Εξελέγη παμψηφεί ως τακτικός καθηγητής της κλασικής και μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής έν τω Πολυτεχνείω ό αρχιτέκτων κ. Α. Όρλάνδος.

— Διωρίσθη γραμματέυς της Έθν. Πινακοθήκης ό γνωστός Βυζαντιολόγος και ζωγράφος κ. Ν. Δ. Καλογερόπουλος. Η εκλογή ήπηρεε λίαν επιτυχής διότι ό κ. Καλογερόπουλος εκτός της επιστημονικής αξίας είχε και ως καλλιτέχνης δόκιμος, διακρίνει δ' αυτόν δραστηριότης και φιλοπονία, αΐτινες ήγγυώνται περί της πλήρους ευδοκμηήσεως έν τή νέα θέσει εις ήν διορίσθη.

— Βεβαιόται ότι εις των πρώτων όρων της ειρήνης τόν όποιον θά επιβάλουν οί Σύμμαχοι εις τήν Τουρκίαν θά είναι ή άπόδοσις της 'Αγ. Σοφίας και των άλλων Βυζαντινών Έκκλησιών, αΐτινες μετεβλήθησαν εις τζαμιά, εις τό Οίκουμενικόν Πατριαρχείον.

— Εις τήν προθήκην του βιβλιοπωλείου Έλευθερουδάκη εξέτεθη επιτυχής προσωπογραφία του στρατάρχου Φός, έργον του έν Βόλφ ζωγράφου κ. Ζημέρη.

— Ο γλύπτης κ. Ν. Γεωργαντής ήφιλοτέχνησεν ανάγλυφον παριστών τόν 'Άγιον Δημήτριον μαρμά-

Ο Άγιος Δημήτριος
Ανάγλυφον Ν. Γεωργαντή

ρινον, δαπάναις του κ. Δ. Σβόλου, όπως έντειχισθ ή εις τήν είσοδον του όμονύμου ναού της Τριπόλεως.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Πέντε συναυλία έντός του μηνός Αυγούστου έδόθησαν εις Κηφισίαν συγκεντρώσασαι τόν παραθερίζοντα εύπορον κόσμον. Η πρώτη έδόθη ύπέρ της «'Αδελφής του Στρατιώτου». Η δ. Γεράκη έπαιξε μέ πολλήν λεπτότητα Σούμαγγ και Ντεμπυσσύ, ό κ. Λυκούδης τήν όραιoτάτην σουίταν του Κιαφίτλε, ή δ. Μ. Φωκά έτραγούδησε μέ πολύ αΐσθημα Μονσινή, Νταβίδ, έν τραγούδι του κ. Καλομοίρη κοί έν του κ. Λαμπελέτ. Τήν μεγαλειότεραν επιτυχίαν έσημείωσε τό άριστα άποδοθέν trio του Μπετόβεν μέ τό θανμάσιον adagio ως και τό trio του Βινιόρ, έκτελεσθέντα υπό της δ. Γεράκη και των κ. κ. Λυκούδη και 'Αντωνοπούλου. Αί εισπράξεις της συναυλίας άνήλθον εις δραχ' 5,155.

Η δεύτερα συναυλία έδόθη υπό της δεσπ. Σμ. Γεννάδη, ήτις εκτός της τεχνικής φωνής της επέδειξε και τέσσαρας μαθητείας της, τάς δεσποινίδας Λέλαν 'Αγελάστου (διπλωματούχον), Έρριέτταν Ρουμπέν, Μαρίαν Λαλαούνη και 'Αδριανήν Κωνσταντινίδου. Είπε γνωστή ή δ. Γεννάδη διά τήν άβράν άπόδοσιν και αΐσθητικότητα, αλλά και οί καρποί της διδασκαλίας της εξέδηλώθησαν ίκανοποιητικοί. Η δ. Ρουμπέν έτραγούδησε μέ πολύ αΐσθημα και diction έξαιρετικήν τήν 'Αελπισίαν της «Σαφούς» του Μασσενέ και τήν άριαν της α πράξεως της «Τόσκας». Η δ. Λαλαούνη διεκρίθη διά τόν πλούτον και τήν γλυκύτητα της φωνής εις τήν μονωδίαν της «Αιδάς» και εις τήν δυωδίαν της «Έβραϊας», ήν έτραγούδησεν άρμονικώτατα μετά της καθηγητείας της.

Η τρίτη συναυλία έδόθη υπό του κ. Λυκούδη, όστις εξετέλεσε μέ τήν χαρακτηρίζουσαν αυτόν ζωηρότητα αλλά και γλυκύτητα δυσκόλους συνθέσεις, εκ των όποιων ιδιαιτέρως ήρесе ένα Presto του Σαίν-Σαένς και άκόμη περισσότερον τό Κονσέρτο του Ναργνίνοϊ. Ο συμπράττων κ. Φαραντάτος έπαιξε και ένεθουσίασε μέ τό Capriccio του Σκαρλάτι και ένα βάλς του Μοσκόβσκη.

Η τετάρτη συναυλία έδόθη υπό του κ. Τριανταφύλλου τή συμπράξει της κ. Τριανταφύλλου (Καρατζά) των δεσπ. Ε. Δαμασκηνού, 'Αλεξ. Κοτζιά και